

грѣхъ. Голѣмъ грѣхъ... Бѣхъ закалугеренъ можехъ да стана, ако искамъ, владика, да помагамъ на майка, на братя и сестри... Бѣхъ едничката имъ надежда. Зарѣзахъ всичко. И майка ми не знае живъ ли съмъ, или умрѣлъ... (Тишина. Бавно изъ мрачевината изплуватъ очертанията на предметитѣ, задъ прозорчето наднича кжсъ звездно небе).

Дяконътъ. Спишъ ли?

Христо. Не... А ти? Защо се въртишъ? Отъ студа ли?

Дяконътъ. Отъ студа, отъ глада... (Пауза).

Дяконътъ. Христо?

Христо. Какво?

Дяконътъ. Я си представи да имаме една баница, тѣй малко парцаливичка, мазничка, съ сирене, топла, топла... А?

Христо. У-у-у! Какво измислилъ. Ами тѣй... Да ти сж постни сърми съ бобець и зеле, нарѣзано, посипано съ червенъ пиперъ, желто, да хрущи...

Дяконътъ. Ами да ти е сега единъ печенъ свински кебапъ, както го правятъ по насъ, въ Карлово и Калоферъ, отъркалянъ въ кайдисанъ лучецъ, насоленъ съ черъ пиперъ и захлопенъ въ саханче! Па една препечена питка, пресѣяна презъ тънкото сито и остъргана по краищата...

Христо. А бѣклицата да се мждри до колѣното ти като млада булка! Ехъ, че жбъ бихъ имъ ударилъ! Ами, дяконе, я си представи сега, че на скарата се пекатъ нѣколко прѣснн скомрии, а ти рѣжешъ лимона на две части, да го изцедишъ отгоре имъ...

Дяконътъ. Моля ти се, адашъ, за всичко хортувай, само за лимонъ недей споменава, че устата ми се напълниха съ лиги, а въ корема взе нѣщо да ме дращи...

Христо. Дай шубата малко насамъ. Така. Завитъ ли си? Гледай да заспишъ поне ти. Какво е това? Тихо! Чакай... Мирно... (Отвън се чуватъ мжжки и женски гласове, вратата полепа се отваря, въ звездната мрачевина се очертаватъ две фигури)

Мжжътъ. Не бой се... Тукъ нѣма никой да ни намѣри... Това е една запустѣла воденица, въ която живъ човѣкъ не припарва!

Жената. Страхъ ме е... Това е вертепъ на дяволитѣ! Дръжъ кошницата...

Мжжътъ. Ами дамаджанката кжде е? Нали ти я взе?

Жената. Забравихъ да я прибера въ кошницата... Останала е въ кжщи!

Мжжътъ. Почакай малко. Азъ ще изтичамъ до близката кръчма. Не бой се...

Жената (сама). Ахъ, защо останахъ тука... Божичко! Какво е това? (Вика изплашено). Кой е тука? Нѣщо изшумо... Трѣбва да сж плѣхове. Какъ ме е страхъ... Ахъ, ако дом-